

Таким чином, використання контролінгу як одного з інструментів управління фінансами сприяє вдосконаленню системи фінансових відносин у національній економіці на інноваційній методичній основі. Правильно організована система контролінгу дозволяє кардинально підвищити якість прийнятих оптимальних управлінських рішень і забезпечити ефективність розвитку бізнесу.

Література

1. Анискин Ю.П. Планирование и контроллинг: учебник / Ю. П. Анискин, А. М. Павлова. – М.: Омега-Л, 2012. – 278 с.
2. Бланк И. А. Управление финансовой стабилизацией предприятия / И. А. Бланк – К.: Эльга: Ника-Центр, 2007. – 484 с.
3. Білик М. Д. Методи фінансового планування і прогнозування в управлінні фінансами підприємства / М. Д. Білик // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 9. – С. 79-84.
4. Давидович І. Є. Контроллинг: учебное пособие / И. Е. Давидович. – К.: Центр учебной литературы, 2008. – 552 с.
5. Крупка М. І. Фінансово-кредитний механізм інноваційного розвитку економіки України: монографія / М. І. Крупка. – Львів: Видавничий центр Львівського національного університету ім. І. Франка, 2001.
6. Манн Р. Контроллинг для начинающих. Система управления прибылью / Р. Манн, Э. Майер; под ред и с предисл. В. Б. Ивашкевича; пер. с нем. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Финансы и статистика, 2004. – 304 с.
7. Терещенко О. О. Фінансовий контролінг / О. О. Терещенко, Н. Д. Бабяк. – К.: КНЕУ, 2013. – 407 с.
8. Федосов В. Фінансова реструктуризація в Україні: проблеми і напрями: монографія / В. Федосов, В. Опарін, С. Львовчкін. – К.: КНЕУ, 2002.

Гбур Н. В., ст. гр. ФСГзм-21
Фаріон Я. М., к.е.н., доцент

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі економічного розвитку, коли відбувається спад виробництва, скорочення економічних та природних ресурсів, коли українська економіка знесилена війною та поглинута фінансовою кризою, а весь підприємницький сектор знаходиться в умовах «кредитного голоду» і «кризи ліквідності», питання необхідності ефективного управління оборотним капіталом стає одним із пріоритетних напрямків стабільного розвитку економіки.

Функціонування підприємств у таких жорстких та непередбачуваних умовах потребує створення ефективної системи управління оборотним

капіталом як найважливішим елементом, що забезпечує безперервний процес відтворення.

Управлінська діяльність із достатнім фінансовим підґрунтям створює можливості для прийняття керівниками таких фінансових рішень, що спрямовані на виконання завдань, визначених власниками [1, с. 170].

Під системою управління оборотним капіталом підприємства варто розуміти застосування різних відокремлених, але пов'язаних між собою, методів, засобів, способів впливу на формування, склад, структуру, джерела фінансування, рух оборотного капіталу з метою ефективного обслуговування господарського процесу підприємства із урахуванням внутрішніх та зовнішніх загроз для забезпечення належного рівня фінансової стійкості, платоспроможності та ліквідності.

Головна мета управління оборотним капіталом підприємства – максимізувати прибуток на вкладений капітал для досягнення оптимального рівня ліквідності та платоспроможності.

Одним із напрямків ефективного управління оборотним капіталом вважається оптимізація.

Оптимізація оборотного капіталу – це вибір з усіх можливих варіантів прогнозованого обсягу оборотного капіталу найкращого, який допоможе досягти максимального ефекту [2, с. 444].

Оптимізація структури оборотного капіталу базується на оптимізації розмірів кожного окремого елементу, а саме: запасів, дебіторської заборгованості, поточних фінансових інвестицій та грошових коштів, що знаходяться на рахунках підприємства.

Оптимізація структури оборотного капіталу відноситься до одного із найбільш важливих і складних завдань, що вирішуються у процесі управління підприємством. Оптимальну структуру капіталу формує таке співвідношення між використовуваним власним, залученим та позиковим капіталом, при якому можна забезпечити найбільш оптимальне співвідношення між коефіцієнтом фінансової рентабельності та коефіцієнтом фінансової стійкості підприємства, за допомогою якого максимізується ринкова вартість суб'єкта господарювання.

Справедливо зазначає М. Бензерук, що ефективно управління оборотним капіталом дозволить [3, с. 27]:

- забезпечити безперебійну роботу підприємства;
- знизити обсяги вільних поточних активів, що призведе до зниження витрат на їх фінансування;
- прискорити оборот оборотного капіталу;
- максимізувати прибуток підприємства при збереженні ліквідності.

Використання всіх наявних доробок у сфері управління оборотним капіталом сприятиме не лише стійкому фінансовому розвитку підприємств, а й стане поштовхом до подолання кризи та стрімкого розвитку економіки.

Література

1. Кнейслер О. В. Фінансове адміністрування і менеджмент у системі управління фінансами суб'єктів господарювання / О. В. Кнейслер Н. І. Налукова // Наукові записки національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: збірник наукових праць. – Острог: Видавництво Національного університету Острозька академія, 2013. – Вип. 24. – С. 169-173.
2. Чубка О. М. Оцінка методів управління оборотним капіталом промислових підприємств / О. М. Чубка, О. М. Рудницька // Національний університет «Львівська політехніка». – 2009. – С. 440-445.
3. Бензерук М. Необхідність управління оборотним капіталом підприємства в сучасних умовах / М. Бензерук // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. – 2016. – № 9 (241). – С. 15-29.

Гладій І. В., ст. гр. ФСГзм-21
Толстенко О. Ю., ст. викладач

УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ПРИБУТКУ

Прогнозування прибутку господарської організації належить до найскладніших та недостатньо досліджених проблем фінансового планування. Фінансове планування – це процес розроблення системи фінансових планів і бюджетів щодо забезпечення функціонування і розвитку підприємства необхідними фінансовими ресурсами і підвищення ефективності його фінансової діяльності у наступному періоді [1, с. 248]. Планові показники прибутку та рентабельності розробляються суб'єктом господарювання самостійно для внутрішнього користування.

Планування фінансової діяльності підприємства тісно пов'язане з кінцевими результатами виробництва, найважливішим з яких є прибуток. Головне завдання підприємства в умовах ринку – організувати виробничо-фінансову діяльність з метою задоволення потреб споживачів продукції та отримання максимального прибутку [2, с. 156].

Підприємствам завжди загрожує «криза ліквідності». Їм може загрозувати навіть банкрутство, якщо вони не будуть спроможні виконати свої договірні зобов'язання. Тому необхідно складати на підприємстві фінансові плани, щоб оцінювати поточні і майбутні фінансові потреби.

Взагалі внутрішньофірмове фінансове планування складається з таких основних його складових: прогнозування фінансової діяльності, поточне фінансове планування, оперативне фінансове планування. Прогнозування – це початковий етап планування. Важливо дати визначення термінам, які використовуються як інструментарій у фінансовому плануванні та прогнозуванні.